

NUMAI O SINGURĂ BISERICĂ VIE ȘI ADEVĂRATĂ

Să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim din inimă pentru că în seara aceasta putem cânta din adâncul sufletului nostru „Crede numai”.

Odinioară, un tată al cărui fiu era epileptic, a spus: „Doamne, ajută necredinței mele”, apoi Tu ai pus o mare întrebare:

„Dar când va veni Fiul omului, va găsi el credință pe pământ?” (Luca 18.8)

Tu nu ai întrebat dacă vei găsi neprihănire, dacă vei găsi creștini sau altceva de felul acesta, ci ai întrebat dacă vei găsi credință, deoarece știai că va fi un singur fel de oameni care vor merge mai departe.

Noi L-am auzit pe Duhul Sfânt vorbind despre aceste zile și știm că El a spus că oamenii vor fi fără credință și că vor avea o formă de evlavie, dar îi vor tăgădui puterea.

Îți mulțumim, Doamne, pentru că simțim că în inima noastră este o credință mică, și Te rugăm să faci ca ea să crească atât de mult, încât să-l fim pe deplin predați lui Hristos, ca El să poată face lucrări puternice în mijlocul nostru în seara aceasta. Iartă scăpările noastre și ajută-ne.

Lasă ca Duhul Sfânt, marele Conducător al lui Dumnezeu care este pe pământ ca

să caute o Mireasă pentru Domnul Isus, să viziteze fiecare inimă de aici, în mod deosebit, căci Te rugăm aceasta în Numele preaiubitului Fiu al lui Dumnezeu, Isus Hristos. Amin. Vă puteți așeza.

Noi suntem bucuroși pentru privilegiul din seara aceasta, de a-L reprezenta pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos. Nădăjduim că va fi o întâlnire încununată de binecuvântare și că oamenii vor avea o mare credință în Dumnezeu. Mai avem încă două seri pentru acest serviciu și credem că se va dovedi o mare binecuvântare pentru toți.

Cred că fiecare din voi este conștient că *„fără credință este cu neputință să-I fim plăcuți lui Dumnezeu, căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.”* (Evrei 11.6)

Fie ca Domnul să-Și reverse binecuvântările peste noi, în timp ce așteptăm îndurarea Sa.

Când am intrat, l-am auzind vorbind pe fratele Baxter, care a ținut o predică foarte convingătoare, pentru care-i mulțumesc. Întotdeauna predicarea Cuvântului aduce roadele pentru adunare, deoarece *„credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”* - Romani 10.17 -.

În seara aceasta aș vrea să citesc câte ceva din Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât Cuvântul Său să vă aducă credință, căci cuvintele mele, ca ale oricărui om, pot să greșească, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu poate greși, pentru că este scris de El însuși.

Cei care aveți Biblii și doriți să deschideți pentru citirea Cuvântului, textul se află în Evanghelia după Ioan capitolul 5.

Aș vrea să vorbesc puțin din acest text, apoi voi chema un rând de rugăciune.
Deci, Ioan 5.1-9:

„După aceea era un praznic al Iudeilor; și Isus S-a suit la Ierusalim.

În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scăldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare.

În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.

Căci un înger al Domnului se pogora, din când în când, în scăldătoare, și tulbura apa. Și cel dintâi, care se pogora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.

Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani.

Isus, când l-a văzut zăcând, și, fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”

„Doamne”, l-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea.”

„Scoală-te”, i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.”

Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul, și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.”

Voi citi și versetele 19-20:

„Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.

Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-I arată tot ce face; și-I va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.”

Deci, aceste cuvinte sunt răspunsul pe care L-a dat evreilor. Vă puteți imagina zilele biblice ale Fiului lui Dumnezeu, care umbla pe străzile cetăților, cu inima mișcată de bolnavii și suferinzii ce-L înconjurau?

Din textul citit, vedem că El a ajuns și la acel loc, care în evreiește se numea Betesda, care avea cinci pridvoare și se afla în Ierusalim, lângă Poarta oilor. Acolo, în zilele acelea, se petrecea un fenomen ciudat, iar oamenii credeau că acel lucru era făcut de un Înger care se cobora din ceruri, într-un anumit moment și tulbura apa.

Fiindcă trăiți lângă acest lac frumos Erie, cred că mulți dintre voi știți ce înseamnă o tulburare de apă. Curentul se mișcă într-un sens, iar valurile se mișcă în sens invers, ceea ce are ca rezultat tulburarea apei, adică apa devine oarecum confuză, fiind foarte periculoasă pentru barcagii.

Scăldătoarea unde evreii spălau oile, era rotundă și cam de mărimea acestei încăperi. Și acolo, într-un anumit timp, apa devenea confuză, se tulbura, acest lucru fiind provocat de coborârea unui Înger. Desigur, pentru unii oameni, aceasta era doar o superstiție. În scrierile lor nu scria nicăieri că Dumnezeu va face așa ceva, și prin urmare, cei mai mulți oameni nu credeau aceasta. Totuși, unii credeau că este adevărat pentru că se văzuseră rezultatele. Ei văzuseră că primul care cobora în apă, se făcea bine.

Alții nu puteau crede că era o putere care mișca apa, nu credeau că vine un Înger care tulbură apa, ci se gândeau că este numai vântul care sufla în jurul clădirilor. În jurul clădirilor era un zid, iar curentul aducea apa într-un sens, dar vântul, care bătea în sens invers, putea s-o întoarcă și s-o agite.

Totuși, lucrul cel mai ciudat în toată povestea aceasta, era că atunci când o persoană avea credință și cobora în scaldătoare, mișcarea apei înceta, iar persoana respectivă se făcea bine de orice boală ar fi avut. Cei care erau acolo și vedeau rezultatele mișcării apei: vindecarea primului intrat în scaldătoare, credeau că Dumnezeu a trimis un înger și că El a făcut minunea.

Noi credem același lucru, pentru că așa spune Scriptura. Pe vreme aceea, Noul Testament nu fuseseră încă scris, așa că ei mergeau prin credință. Același lucru îl facem și noi: pășim într-o altă epocă pe treptele credinței.

Când a venit Învățătorul nostru, El a fost Calea dată de Dumnezeu pentru vindecarea trupurilor bolnave. El are calea Sa pentru fiecare generație.

După părerea mea, Charles G. Finney, a fost unul dintre cei mai mari predicatori de la Pavel încoace. El a declarat că a câștigat un milion de suflete pentru Hristos. Era avocat, deci un om educat, și era mesagerul lui Dumnezeu, pentru lume, în acel timp. Cei care ați citit biografia lui, știți că era un bărbat educat care adunase lângă el o mulțime de avocați.

A urmat apoi, Dwight Moody, un bărbat fără școală, analfabet, gramatica lui fiind foarte slabă, ceea ce nu l-a oprit să fie mesagerul lui Dumnezeu pentru acea epocă. Dumnezeu a avut un mesaj pentru fiecare epocă. Dar și în zilele când Israelul călătorea prin pustie, Dumnezeu avea un mesaj: șarpele de aramă înălțat pe o prăjină, care avea un scop dublu: mai întâi era pentru iertarea păcatului, și apoi, pentru vindecarea trupului de mușcătura de șarpe de care nu-i putea scăpa medicina lor. Moise fusese învățat în toată înțelepciunea egiptenilor, care erau foarte deștepți și avansați în medicină, dar remediul lor nu era de niciun folos în

cazul acestor mușcături de șarpe. Noi credem că acesta este adevărul, pentru că așa spune Biblia.

Moise a ridicat sus un șarpe de aramă, iar oamenii nu trebuiau să facă nimic altceva, decât să privească șarpele și să creadă că acela era remediul pentru păcatele lor, căci îl respinseseră pe slujitorul lui Dumnezeu și vorbiseră împotriva lui. Din pricina aceasta, Dumnezeu a trimis acei șerpi înfocați, care i-au mușcat, iar ei trebuiau să accepte remediul dat de Dumnezeu pentru vindecarea lor.

Vorbind despre moartea Sa, Isus a spus:

„După cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.” (Ioan 3.14), deci din același motiv. Șarpele de aramă a fost timp de mulți ani, calea dată de Dumnezeu pentru vindecare, dar iată că unii au ajuns chiar să se închine la șarpe, ceea ce a dus la idolatrie, așa că prorocul s-a dus, a luat șarpele de aramă și l-a distrus.

Mai târziu, când oamenii aveau nevoie de vindecarea divină, Dumnezeu a trimis un înger, la scăldătoare. Biblia spune că era o scăldătoare și că în ea cobora un înger.

Tot Biblia, spune în textul pe care l-am citit, că acolo erau o mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, etc., care așteptau tulburarea apei. Și când prima persoană intra în apă, toată puterea Îngerului, care era în apă, intra în acea persoană bolnavă. Apoi apele încetau să se mai miște, iar îngerul nu mai venea timp de mai multe zile, sau poate chiar timp de 3-4 săptămâni. Totuși, oamenii așteptau cu răbdare revenirea lui. Poate că mulți dintre voi ați citit istoria acestui înger și ați văzut cum oamenii se luptau și cum se împingeau, amenințând chiar cu cuțite, pentru a păși primii în scăldătoare.

Apoi, a venit Cel născut din fecioară, Fiul sfânt al lui Dumnezeu, Cel care era Mielul dat de Dumnezeu, Jerfa de care S-a îngrijit Jehovah-Jire.

Oamenii din timpul Lui, și în special cei religioși, nu au crezut în El pentru că nu a venit într-un mod obișnuit, în felul cum Îl așteptau ei, ci a făcut-o într-un mod smerit, într-o iesle, așa că la nașterea Sa nu s-a cântat cum se cântă atunci când se naște un împărat. Voi știți că atunci când se naște un împărat, poporul se bucură. Dar acolo nu a fost nimeni care să cânte la nașterea Împăratului. Noi știm însă că îngerii au venit jos și le-au spus păstorilor: *„Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul”*, laudându-L pentru aceasta pe Dumnezeu. (Luca 2.11).

Și iată că niște magi au observat fenomenul neobișnuit care s-a arătat: steaua. Ei aveau mai multe observatoare atunci, decât avem noi astăzi, pentru că fiecare cetate avea observatorul ei. Și acei observatori cunoșteau timpul după stele. Străjerul stătea în turn, în observator, și privea stelele. Vă mai amintiți întrebarea care i-a fost pusă străjerului? *„Cât mai este din noapte?”*, iar el a răspuns: *„Se face ziuă!”*

Ei priveau stelele și știau în ce timp erau, dar iată că într-o noapte, o lumină misterioasă a trecut pe deasupra tuturor acelor observatoare, de-a lungul Orientului, deoarece magii au spus: *„Noi am văzut Steaua Lui în Răsărit.”* (Matei 2.2). Dar pentru ei, Steaua Lui nu se afla la Răsărit, pentru că ei priviseră spre apus, spre Palestina, și acolo văzuseră Steaua.

Totuși, niciunul din observatoare, niciunul dintre istorici, cu alte cuvinte, nimeni nu a scris nimic despre acea Stea, deoarece nu a fost văzută de nimeni în afară de magi, ea conducându-i la Hristos. Ea a fost „Busola” dată de Dumnezeu pentru ei. Cei trei bărbați se trăgeau de pe linia lui Sem, Ham și Iafet, cei trei fii ai lui Noe, și au venit să-I ofere daruri Fiului lui Dumnezeu.

Și El a spus în Matei 24.14 că: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.”*

Atunci, părinții (cei trei magi), au venit la sărbătoarea nașterii Lui, și l-au pus la picioare aur, smirnă și tămâie, ca închinare, apoi toți copiii lor au auzit mesajul Evangheliei.

Acum, în mod deosebit se crede că Evanghelia este Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce este adevărat într-un anumit sens. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu este numai Evanghelia, ci El este Sămânța care naște Evanghelia.

Isus a spus că semănătorul a ieșit să sămene, iar când a aruncat sămânța, o parte a căzut în pământ stâncos, o parte a căzut pe marginea drumului și păsările cerului au mâncat-o; o parte a căzut între spini, iar alta a căzut în pământ bun și a adus roadă, un grăunte dând o sută de alte grăunte. Cei care sunteți agricultori știți că sămânța va aduce roadă bogată într-un pământ bun. Tot așa, fiecare făgăduința divină a lui Dumnezeu, va rodi dacă va întâlni soiul bun de inimă.

Dacă aveți nevoie de salvare, credeți că El vă mântuiește și acceptați moartea Lui, căci atunci veți primi ceea ce cereți. Dacă sunteți îngrijorați și întristați; dacă s-ar părea că toată lumea este împotriva voastră, *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.”* (Matei 11.28. Aceasta este o sămânță, de aceea, acceptați-o! Dacă sunteți bolnavi, nu uitați că *„El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). Acceptați-o, căci este o sămânță și va rodi.

Când semănați o sămânță, nu o dezgropați în fiecare dimineață ca să vedeți dacă s-a întâmplat ceva cu ea, căci dacă faceți aceasta, sămânța voastră nu va încolți niciodată. Vedeți? Este nevoie s-o semănați, s-o încredințați pământului și s-o lăsați în pace, căci se va ocupa natura de ea: o va uda, îi va da căldură, iar voi veți vedea că va răsări singură, va crește și va aduce roadă. Este adevărat?

Așa trebuie să faceți și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Acceptați-L într-o inimă bună, fertilizată și bogată în credință, încredințați-vă Lui și apoi plecați mărturisind că ați

primit ceea ce v-a fost făgăduit de Dumnezeu. Atunci, El, care este Marele Preot al mărturisirilor voastre, va îndepărta totul de la voi. Înțelegeți? Aceasta este Evanghelia.

Dar Evanghelia nu era numai Cuvântul. V-ați putea imagina niște oameni tremurând de frig, iar eu merg și le pictez un foc, după care le spun: „Nu-i așa că este cald? Acum stați aici și încălziți-vă!” Aceea este doar o imagine a ceva ce a fost, iar oamenii aceia vor îngheța de frig oricât ar privi la acel desen. Ceea ce le trebuie lor, este un foc real, căci numai aceasta îi va putea încălzi.

La fel este și Evanghelia de la Rusalii. Ea este scrisă în Cuvânt ca o istorie, ca un foc pictat care ilustrează ceva ce a fost, dar acceptați aceeași Sămânță pe care au acceptat-o și ei și atunci va fi o realitate vie în voi, care vă va duce la aceeași experiență pe care au avut-o ei.

Voi ziceți: „Este adevărat ce spui, reverend Branham?”

Dacă veți citi în 1 Corinteni 2.4, veți vedea că marele apostol Pavel a spus:

„Căci învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere.”

Mai mult, când Isus Și-a însărcinat Biserica a spus:

„Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit;...

lată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...” (Marcu 16.15-18).

Acum, mulți pretind că cred. Atât în biserica mea cât și în aproape toate celelalte biserici, se consideră ca fiind credincios cel ce vine regulat la biserică, este loial bisericii și o ajută în nevoile ei financiare, dar o asemenea părere este chiar contrară cu ceea ce a spus Isus, căci El nu a zis niciodată: „Ăceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: își vor ocupa locul în biserică și vor fi membri loali.” Vedeți, El nu a spus niciodată așa ceva, ci ultima mărturie referitoare la Biserica Sa, este aceasta. Ascultați:

„lată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.17-18). După aceea, El S-a suit la cer, iar ucenicii au plecat la Ierusalim și pretutindenii. „Domnul lucra împreună cu ei, și întărea Cuvântul prin semnele, care-i însoțeau. Amin.” - v.20.

Acestea nu sunt cuvintele mele, ci este ceea ce a spus El. Eu le-am citit doar din Scriptură

.....Acel om stătea acolo, iar Isus a ajuns la el întâmplător, este adevărat? Nu, nu este adevărat, căci Isus știa unde stătea acel bărbat și știa și că era bolnav de 38 de ani. Poate avea mari probleme cu inima, sau poate că avea artrită sau TBC sau anemie....Poate suferea cu stomacul, căci după cum scrie în Biblie, nu era nici olog, nici incapabil să umble, deoarece i-a spus Domnului Isus: „...până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.” (Ioan 5.7). Orice ar fi avut, el era bolnav de 38 de ani, iar Isus s-a oprit tocmai la el și l-a vindecat, lăsându-i pe toți ceilalți bolnavi acolo. Este adevărat? Așa scrie în Ioan 5. Vi-l puteți imagina pe iubitorul și Atotputernicul Isus, trecând pe lângă acea mare mulțime de orbi, șchiopi, uscați, etc., și vindecându-l doar pe acel singur bărbat, care nu era nici orb, nici șchiop și nici

olog? El era bolnav de 38 de ani, iar Isus a știut aceasta, deoarece l-a întrebat: „Vrei să te faci sănătos?” – v.6.

Auzind aceasta, omul l-a răspuns: „...n-am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea.” (v.7).

Atunci Isus i-a zis: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă.” – v.8. Apoi, Isus, cu inima lui Dumnezeu în El, a trecut mai departe, lăsându-i pe restul bolnavilor acolo, nevindecați. Aceasta o spune Biblia, aici, în Ioan, iar noi știm cu toții că nu este fanaticism, ci Adevărul. Și dacă am citit-o din Scriptură, cred că ați putea spune: „Amin”. (Amin).

Acum vreau să vă întreb ceva: Cum a fost posibil ca Fiul lui Dumnezeu, Cel sfânt și neprihănit, nemărginit în dragoste și har, să plece din acea mare mulțime de oameni, lăsându-i pur și simplu în pace? Eu cred că totuși inima Lui a simțit pentru ei, credeți aceasta? Și mai cred că dacă i-ar fi spus unuia dintre ei: „Ridică-te și umblă!” sau: „Primește vederea!” acel lucru s-ar fi întâmplat, este adevărat?

Acum aș vrea să fiți foarte atenți, în timp ce voi citi următoarele versete. Priviți ce a răspuns Isus, când a fost întrebat cu privire la acest lucru:

v.19: „Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: □Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

v.20: „Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-l arată tot ce face; și-l va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.” Înțelegeți ce vreau să spun?

Priviți: Isus, Fiul lui Dumnezeu a spus:

„Eu, Fiul lui Dumnezeu, nu pot face nimic altceva; nu pot face decât ceea ce-Mi arată Tatăl să fac; și ca urmare, fac tot ce-L văd pe Tatăl făcând.”

În Ioan 14.12 Isus spune: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.”

Acum vă citez din nou din Scriptură:

„Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” (Ioan 16.7).

Și încă ceva din Biblie:

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul veacului..” (Ioan 14.19 și Matei 28.20).

Vă mai citez ceva: „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”

Și: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; și vă va descoperi lucrurile viitoare.” (Ioan 16.13).

Acestea sunt citate din Cuvântul lui Isus, sunt cuvintele Lui. Și dacă așa este scris, mai este ciudat când, astăzi, cuvintele Lui se împlinesc chiar sub ochii noștri? Sau este ciudat dacă văzându-le, oamenii care sunt necredincioși spun că sunt de la Diavolul? Nu, nu este ciudat pentru că Isus a spus:

„Dacă pe Stăpânul casei (care era El, Cel ce locuia în cortul trupesc al lui Dumnezeu) L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa

lui?" (Matei 10.25).

Dacă ei L-au numit pe Cel ce era Marele Preot, Prorocul prorocilor, Împăratul împăraților, Puterea tuturor puterilor, Stăpânul tuturor văzătorilor, Creatorul tuturor, deci dacă L-au numit pe El, Beelzebul, cu cât mai mult îi vor numi așa pe acești văzători micuți din casa Lui? Dacă pe Tatăl L-au numit un diavol, cu cât mai mult îi vor numi diavoli pe copiii Lui? Înțelegeți ce vreau să spun?

Prin urmare, luați poziție chiar în seara aceasta, dragi prieteni. Puneți-vă de partea lui Hristos; de partea pe care se dovedește cu adevărat că stă El.

Fraților, El nu face aceste lucruri în ascuns, ci le face în mod deschis, astfel încât să poată fi văzute de toți. Ele nu sunt făcute doar într-un colț al lumii, ci sunt făcute pretutindeni în jurul lumii, dovedind că sunt făcute de El.

Aceste semne sunt făcute ca să fie împlinit ceea ce a fost prorocit în Biblie cu privire la aceste zile. Aici simt Duhul lui Dumnezeu.

Ascultați atenți, căci este un lucru glorios. Aceasta este ziua Domnului; este ziua în care trebuie să ne bucurăm, pentru că înaintea ochilor noștri și în auzul urechilor noastre s-a împlinit Cuvântul lui Dumnezeu pentru această zi. Duhul Sfânt este aici ca să confirme Cuvântul Său.

Prorocia care a fost spusă prin proroci, se împlinește chiar acum, înaintea ochilor voștri, a celor din Erie, Pennsylvania, în seara aceasta, pentru că Cel ce a scris aceste cuvinte, este aici ca să adeverească Adevărul lui Dumnezeu, conform Cuvântului Sămânță. Da, El este aici.

Prin urmare, haideți să ne bucurăm în inimile noastre și să ne îmbărbătăm. Haideți să luăm aminte la ce am auzit și să-L credem cu o inimă, cu un gând și o simțire.

Noi suntem limitați pentru că suntem numai niște oameni, așa că putem face numai ce ne arată Tatăl. Nici eu nu pot să fac nimic altceva decât să împlinesc cuvintele care au fost vorbite de Domnul Isus.

Când a venit, El a împlinit întocmai Cuvântul lui Dumnezeu spus prin proroci. Amin. El a venit să îplinească prorociile din Vechiul Testament, credeți aceasta? (Amin).

Acum, Duhul Sfânt este aici ca să îplinească prorocia din Noul Testament, credeți aceasta? Dacă credeți, haideți să ne bucurăm pentru că astăzi este marea zi a Domnului nostru.

Nu vă îngrijați, cei care sunteți bolnavi sau suferinzi; nu fiți îngrijați, voi, cei care sunteți triști. Și voi, dragilor, care stați în cărucioare și pe tărgi, nu vă descurajați! După știința medicală probabil nu mai există nicio șansă să vă faceți bine vreodată, pentru că medicii au făcut tot ce au știut ca să vă ajute, dar și ei sunt doar oameni, ca mine. Însă El poate să vă ajute.

Dumnezeu știe că dacă aș avea numai o picătură de putere sau de autoritate, m-aș coborî imediat de pe această platformă și în câteva minute nu ar mai fi nicio persoană bolnavă printre noi. Sunt sigur că așa ar fi procedat și Învățătorul meu când a trecut pe la Betesda și a văzut acea mare mulțime de nenorociți și bolnavi.

Însă El a spus clar: *„Eu nu pot face decât ceea ce-Mi arată Tatăl.”*

Fraților, așa este cu fiecare muritor: este limitat în ceea ce privește Puterea lui Dumnezeu. De ce aceasta? Pentru că slava I se cuvine în totul lui Dumnezeu, și nu cărnii. Astfel, chiar și Fiul lui Dumnezeu, a arătat spre Tatăl spunând: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui. Și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* (Ioan 5.19; 14.10).

Evanghelia aceluiași Dumnezeu, este în seara aceasta printre noi.

În curând va trebui să plec în Africa. Într-un fel, nu-mi place că trebuie să plec, pentru că trebuie să-mi iau rămas bun de la soție și de la copii, ceea ce nu-i deloc plăcut.

Într-una din zile, o doamnă m-a întrebat, într-un restaurant:

„Îți vei lăsa copiii și soția singuri ca să pleci în Africa?”

„Da, doamnă.”

„Dar de ce te duci în Africa?”

„Să duc Evanghelia lui Isus Hristos și în Evanghelia Sa este scris: *„Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe nevasta sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.”* (Ioan 14.26).

Apoi am adăugat: „Eu fac foarte puțin pentru El, lăsându-mi iubita soție și copilașii, ca să merg pe câmpuri străine și să-l duc Eanghelia, dacă mă gândesc la faptul că El a părăsit slava și a venit aici, jos, ca să moară pentru mine.”

Femeia a plecat să-mi aducă micul-dejun, iar după câteva minute s-a întors și mi-a spus: „Domnule, sunt atât de puțini oameni care gândesc în felul acesta, astăzi!”

Prieteni, lumea este flămândă, de aceea dați-le Evanghelia în toată plinătatea puterii ei.

În seara când a fost făcută fotografia cu Îngerul Domnului, eram în Houston, iar cu două zile înainte de aceasta, a venit la mine fratele Bosworth și mi-a spus: „Uită-te aici, frate Branham.” El avea în mână o fotografie a strănepoatei lui, Florence Nightingale, cunoscuta soră medicală din Anglia. Pe atunci, ea se afla în Africa și avea o umflătură malignă la stomac. Medicii au ținut-o acolo până n-au mai rămas decât pielea și oasele de ea, atât de tare o mâncase boala. Cred că cântărea cam 35-40 de pounds (~16-18kg), iar în jurul trupului ei mic avea înfășurată o cârpă mică.

Ea mi-a trimis un bilet de avion, ca să merg cât mai repede în Africa. Uneori când ajung acasă, găsesc câte 8-10 bilete de avion din diferite locuri, așa că îngenunchez și-L întreb pe Domnul încotro s-o apuc. După ce îmi vorbește, eu returnez toate celelalte bilete. Într-un fel este greu ceea ce fac, dar îmi aduce multă bucurie și mângâiere. Este un lucru deosebit, să știi că ai făcut ceva pentru cineva, indiferent câtă batjocură trebuie purtată sau ce cruce.

Eu mă gândesc adesea la versurile acestea:

„Doar singur Isus a trebuit Să poarte crucea,

Iar restul lumii, nu?

Acolo este o cruce pentru fiecare

Și este o cruce și pentru mine.”

Toate acestea nu înseamnă un pat cu flori, ci multă luptă... Uneori, când oamenii se pun în ordine și cred, demonii care i-au stăpânit vin și te tulbură noaptea, de aceea este bine să știi ce faci.

Deci ei mi-au trimis poza ei, iar eu am plâns ca un copil, văzând-o. Am îngenuchiat, am pus telegrama jos, și fotografia, și am început să mă rog împreună cu soția și fetița mea, spunând: „Tată ceresc, Tu știi că eu nu pot pleca de aici, deoarece sunt așteptat de mii de oameni care doresc să mă rog pentru ei. Dar, dacă Tu vrei să Te atingi de această femeie sărmană, aflată pe moarte în Africa, și o vei vindeca, va fi pentru mine ca și cum ai spune: „Poți să mergi acolo!” Eu nu pot face mai multe pentru ea, dar Tu poți, iar dacă vrei să las adunarea și să plec acolo, o voi face, Tată.” Eu i-am încredințat-o Lui, apoi am mers mai departe, dându-i fotografia fratelui Bosworth.

După aceea, am fost sunat de două ori de regele George al Angliei, voi știți cu toții aceasta, ca să merg să mă rog pentru el. Când am fost în Forth Wayne, a fost vindecat un om care avea scleroză multiplă, și care era prieten cu secretarul regelui. Nu am putut pleca chiar atunci, dar m-am rugat pentru rege, ca Domnul să-l țină până voi ajunge la el.

Nu voi uita niciodată că în ziua când am aterizat la Londra, i-am zis fratelui Baxter: „Frate Baxter, poate că mă voi putea odihni puțin înainte de a începe aceste servicii.” Spuneam aceasta pentru că mă gândeam că în Finlanda mă așteaptă mii de suflete. Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară am să vă povestesc ce s-a întâmplat în Finlanda.

În timp ce ne îndreptam spre aerogară, am auzit cum difuzoarele de pe aeroport mă anunțau că cineva dorește să mă vadă urgent. Aceasta se întâmpla pe aeroportul internațional situat la 20 de kilometri de Londra. Fratele Baxter m-a privit și mi-a zis: „Mă voi ocupa eu de problema aceasta, frate Branham,” apoi a plecat.

Când m-am apropiat, mai mulți predicatori au venit în jurul meu și mi-au spus: „Vino, te rugăm, căci doamna Florence Nightingale din Africa, a sosit cu un avion ce a aterizat chiar înaintea voastră. Este pe moarte și dorește să te vadă.” Oh, dar cum puteam să merg la ea în toată acea încurcătură?

„Duceți-o la hotel, căci eu trebuie să merg mai întâi la palatul Buckingham, apoi sunați-mă, căci voi fi la Piccadilly Hotel.”

Am aranjat cu fratele Baxter și mai târziu ne-am dus la hotel, după ce mai întâi am mers la palat, de unde ne-am întors pe jos la Westminster Abbey.

Apoi am fost sunat de acel predicator englez, care avea taxi, și ne-am dus la el acasă. Era cam cețos în acea dimineață, dar fratele avea o casă drăguță și o biserică mare. Ne-am dus la etaj, unde erau mai mulți frați care ne-au urat bun-venit.

Oh, frați și surori, voi ați citit cartea mea, în care povestesc întâlnirea cu Georgie Carter, care cântărea doar vreo treizeci și ceva de pounds, și care nu se coborâse din pat de nouă ani. Când am văzut-o, am crezut că este cea mai sărmană ființă omenească pe care am văzut-o vreodată. Acum, ea este pianistă în biserica mea din Milltown, unde sunt păstor.

Când m-am dus la ea, oamenii din vecini spuneau: „S-o vedem vindecată și te vom crede!”, pentru că se gândeau că este vrăjită sau hipnotizată. Ei nu au putut crede nici atunci când au văzut-o sănătoasă.

De atunci au trecut mulți ani, dar pentru ei, ea este tot „vrăjită sau hipnotizată”. De atunci s-a îngrășat, așa că acum cântărește în jur de o sută de pounds.

Oh, și când am intrat în camera unde se afla femeia de care vă spun, când a văzut-o fratele Baxter și-a întors privirea imediat, căci nu o putea privit de milă...chiar și eu am simțit că-mi iese inima din piept, atât de slabă era sărmana. Nu avea putere să vorbească tare încât s-o pot auzi, așa că m-am aplecat ca să o aud ce spune.

„Frate Branham”, a spus ea, „aș vrea să îți ating mâna.”

Oh, prieteni, dacă Isus va întârzia să vină să-Și ia mireasa Sa, noi toți va trebui să ne întoarcem în țărâna pământului, căci așa a hotărât Dumnezeu.

Când i-am luat mâna în mâna mea, vă spun cu toată sinceritatea, că am avut impresia că am atins un schelet cald. Brațul ei era numai oase, și voia să-i văd trupul.

Aș vrea să vă spun ceva, pentru că știu că am audiență amestecată aici, și vreau să fiu înțeles corect în ceea ce spun, ca frate al vostru. Când am luat pânza aceea de pe trupul ei, ea nu mai arăta ca un om, ci ca un schelet. Măcar că era femeie, nu mai avea sâni, căci totul era supt înăuntru așa că nu se vedeau decât coastele acoperite de piele. Trupul ei era atât de slab, încât numai Tatăl ceresc știe cum de mai trăia. Curând a început să plângă, lacrimile curgându-i pe obraji. Privind-o, m-am gândit că de unde mai avea umezeala pentru acele lacrimi, căci nu înțelegeam aceasta. Picioarele erau de o culoare albăstruie, deoarece era hrănită artificial cu glucoză și vitamine, pentru că nu mai avea putere nici să mestece și să înghită mâncarea.

Sora medicală ce stătea lângă ea, s-a aplecat să audă ce spune, și ea a zis: „Aș vrea ca fratele Branham să-L roage pe Dumnezeu să mă lase să mor, pentru că nu pot muri.”

Ea nu putea mânca, iar medicii nu-i mai găseau venele ca să-i introducă perfuzia, așa că se usca pur și simplu.

În încăperea eram eu, fratele Baxter, fratele Lindsay, fratele Moore și încă doi sau trei predicatori care o însoțeau, plus asistentele medicale, așa că le-am zis: „Haideți să ne plecăm pentru rugăciune.” Oh, și când am început să mă rog... Biblia este deschisă în fața mea și Tatăl nostru ceresc este destul de aproape să audă ce spun....abia am spus: „Tatăl nostru care ești în ceruri...” că un porumbel mic a zburat la fereastră și a început să zică: „gu, gu, gu”, plimbându-se înapoi și încolo pe pervaz: „gu, gu, gu”. Tot timpul cât m-am rugat, a gângurit continuu, iar

când ne-am ridicat, i-am întrebat pe predicatorii aflați în cameră:

„Ați auzit porumbelul acela?” El plecase între timp, iar în timp ce le spuneam celor prezenți ce se întâmplase, am spus fără să mă pot controla: „Așa vorbește Domnul: tu vei trăi și nu vei muri!”

Acum, avem o scrisoare de la ea și ne spune că se simte foarte bine și cântărește 155 de pounds (~70kg). Ne-a trimis și o fotografie în care este total diferită de sârmana pe care am întâlnit-o la Londra. Nici nu putea fi recunoscută dacă i-ai pune fotografia alături de acel schelet.

Cine a făcut aceasta? Rugăciunea mea? Nu, nu rugăciunea mea a făcut-o, ci credința ei în ceea ce a făcut Isus pentru ea, acum 1900 de ani.

Tot așa, și voi ați fost salvați cu 1900 de ani în urmă, ați fost scoși din păcat și rușine și aduși în părtășie cu Dumnezeu. Aceasta înseamnă că Isus nu v-a salvat aseară sau anul trecut, ci atunci ați acceptat ceea ce El a făcut deja pentru voi, căci *„El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre și în rănilor Lui am fost vindecați.”* Acceptați chiar acum ceea ce a făcut El pentru voi, căci în Evrei 3.1 scrie: *„...ațintiți-vă privirile la...Marele Preot al mărturisirii noastre, adică la Isus...”*

Cu alte cuvinte, El nu vă poate salva pe baza meritelor rugăciunilor voastre, nici pentru entuziasmul vostru și nici pentru lucrările bune pe care le faceți, ci o face prin meritul credinței voastre și pe baza mărturisirii voastre, pentru că este scris:

„...pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.” - Matei 10.32 -.

Nu are rost să vă certați dacă este sau nu în legământ, pentru că dacă este scris în Cuvânt, Dumnezeu este suveran și trebuie să împlinească ceea ce este scris,

pentru că cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Lui nu vor trece.

Dumnezeu valorează cât valorează Cuvântul Său, iar dacă Cuvântul Lui nu este bun, nici El nu este bun.

Dacă eu nu pot avea încredere în ceea ce-mi spui, înseamnă că nu ești bun, căci ești tot atât de bun, ca și cuvântul tău, iar cu Dumnezeu este la fel.

Ca și credinciosul creștin, eu cred că această Biblie este inspirată și scrisă de Duhul Sfânt, fiind Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu. Prin urmare, Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său și deci, față de credinciosul care va accepta Cuvântul Său. Dar Cuvântul este o sămânță, așa că dacă Îl acceptați în inima voastră prin credință, dacă Îl acceptați și-L mărturișiți, Dumnezeu îl va aduce la împlinire.

Multe reviste și ziare au scris despre mine spunând că sunt un vindecător divin, dar aceasta este o mare eroare. Eu le mulțumesc celor care au relatat despre vindecări, în ziare și reviste, căci au fost vindecați chiar și reporteri, dar eu nu sunt un vindecător divin.

Desigur, sunt și publicații ostile – vreo două sau trei, dar restul eu relatat cazuri deosebite, care au fost examinate și atestate de medici. Totuși, unii au spus: „Păi, nu aparține de biserica mea...”

Dragi frați și surori, există o singură Biserică, iar aceea este trupul de credincioși ieșiți afară din toate bisericile, și care sunt cu adevărat credincioși în Domnul nostru Isus Hristos. Aceasta este singura Biserică ce există, iar noi nu putem adera la ea. Noi nu putem veni în această părtășie, printr-o părtășie baptistă, metodistă, catolică sau presbiteriană. Nu, nu. Nici nu putem intra în ea printr-o înțelegere, cum fac ei unirea aceasta dintre biserici. În Biserica Dumnezeului celui viu, nu intrăm printr-o scrisoare sau printr-o strângere de mână, nici prin botezul în apă, pentru că Scriptura spune: „*Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați ca să*

alcătuim un singur trup." Aceasta înseamnă că un creștin este născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu și că noi devenim creștini pe baza Numelui Său.

Oh, cât Îl iubesc și știu că și voi Îl iubiți, iar dorința mea din seara aceasta, este ca El să vă vindece pe toți.

Acum, înainte de a chema rândul de rugăciune, vreau să vă fie clar un lucru: nu există niciun om care să posedă puterea de a vindeca pe cineva în felul vindecării divine.

Un doctor poate să scoată ceva bolnav, sau poate să vă pună la loc o mână ruptă; el poate scoate un apendice sau un dinte, dar cine va vindeca locul? El poate pune împreună oasele rupte, dar cine le va suda? Este nevoie de supranatural.

Toate vindecările care se fac pretutindeni, în spitale și oriunde, le face Dumnezeu. Indiferent ce ajutor primiți, acela este doar un remediu, este un ajutor, dar vindecarea o face Dumnezeu. Înțelegeți? Doctorul va face tot ce poate ca să vă ajute, dar numai Dumnezeu este Vindecătorul, deoarece Psalmul 103.3 spune: *„Eu sunt Domnul care-ți iartă toate fărădelegile tale și îți vindec toate bolile tale.”* Credeți aceasta?

Voi puteți veni la mine ca să vă mărturisiți păcatele, dar eu nu vă pot vindeca. Dacă ați păcătuit împotriva mea, eu vă pot ierta, dar dacă ați păcătuit împotriva lui Dumnezeu, El este singurul care vă poate ierta. Și El a iertat fiecare om din lume, care este și care va mai fi. Ei sunt deja iertați, dar aceasta nu-i va ajuta decât dacă vor accepta aceasta prin credință și o vor mărturisi.

El i-a vindecat pe toți bolnavii, dar aceasta nu-i va ajuta decât atunci când ei vor mărturisi aceasta, prin credință, și vor crede, acționând apoi pe baza mărturiei lor, pentru că *„După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără faptă este moartă.”* (Iacov 2.26).

Voi trebuie să credeți și să acționați ca atare. Astfel, când Îl acceptați pe El ca Mântuitorul vostru, trebuie să credeți și să vă purtați ca El.

Eu m-am născut în lume, nu prin voia unui om, ci prin voia lui Dumnezeu, prin hotărârea mai dinainte a Sa. Tot așa, eu m-am născut în Trupul Său, nu prin sfințenia mea, căci nu am niciuna; nici prin familia mea, căci fiind imigranți irlandezi, ei erau catolici; mai mult, părinții meu nu mergeau deloc la biserică. Totuși, când m-am născut, într-o biserică micuță din munții Kentucky, Lumina pe care o vedeți în fotografie, a intrat în cameră și a stat acolo, fiind cu mine de când eram copil. Mai târziu, mi-a vorbit și mi-a spus că a fost trimis din prezența lui Dumnezeu ca să mă însărcineze să fac aceste lucruri în fața oamenilor, cerându-le să nu se alăture la metodiști, bapțiști sau presbiterieni, ci să creadă în Domnul Isus Hristos. Dacă mă vor asculta, ei vor fi salvați din păcat și vindecați.

Prin urmare, eu v-am spus numai adevărul. Dacă v-aș spune că eu fac aceste lucrări, aș fi un mincinos, pentru că eu nu pot face nimic de la mine însumi. Tot ce pot face eu, este să vă vorbesc despre El, apoi Domnul va dovedi că acesta este Adevărul. Dacă veți fi sinceri și vă veți ruga în seara aceasta, în timp ce serviciul se va derula, și dacă Domnul îmi va arăta care este problema voastră, eu vă voi spune adevărul, iar dacă nu-mi va arăta, nu vă voi putea spune nimic.

Au fost date o mulțime de numere de rugăciune, dar vom putea chema doar o parte din ele, pentru că ungerea nu ține atât de mult. Managerii și fiul meu, mă vor lua și mă vor duce, deoarece mâine seară am o altă întâlnire.

Cred că oricine cunoaște Biblia, știe ce vreau să spun: Uitați-vă la Daniel: când a văzut acele vedenii, a spus: „*Puterile m-au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, fața mi s-a slăbit și am pierdut orice vlagă.*” (Daniel 10.8). De ce aceasta?

Pentru că Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari.*” (Ioan 14.12).

Odată, a venit la El un bărbat, iar când l-a văzut, Isus i-a zis: „*Iată un Israelit adevărat.*” (Ioan 1.47). Cu alte cuvinte: „*Iată un creștin.*” Și Natanael, căci despre el este vorba, l-a întrebat: „*De unde mă cunoști?*”, și Isus i-a răspuns: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.*” – v.48. Este adevărat?

Când a vorbit cu femeia de la fântână, ca să intre în legătură cu duhul ei, i-a zis: „*Du-te, i-a zis Isus, de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici.*” Dar ea l-a răspuns: „*N-am bărbat.*” Și Isus a continuat: „*Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.*” (Ioan 4.16-18).

Fraților, El a făgăduit că se vor face lucrări și mai mari, adică și mai multe, pentru că, zicea El: „*Mă duc la Tatăl.*”

Acum, aceasta este împlinirea Cuvântului, de aceea, fie ca Domnul Isus să binecuvânteze fiecare inimă din locul acesta, în timp ce ne vom pleca inimile pentru rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, Îți suntem recunoscători, în seara aceasta, pentru Puterea Evangheliei, căci inimile însetate vor sta în clădiri supraaglomerate și în căldură, sau mii și mii stau chiar acum, sub soarele fierbinte din Jamaica și din insule, ca să asculte Evanghelia lui Hristos, vorbită în simplitatea și în puterea ei. Fă ca oamenii să vadă Duhul Sfânt venind jos, într-un mod miraculos, ca să-i vindece pe cei ce au nevoie de vindecare.

Îți mulțumim, Tată, pentru acest stat, Pennsylvania, pentru guvernatorul lui, pentru toți oficialii și pentru orașul Erie, căci oamenii aleargă din toate părțile ca să găsească alinare pentru sufletele lor, în aceste biserici, știind că totul este numai o umbră, numai negativul a ceea ce va veni. Căci, într-o zi, moartea va dezvolta filmul și atunci vom sta față în față și vom ști cum suntem cunoscuți.

Mulți sunt bolnavi și în imposibilitate de a umbla, în timp ce alții se apropie de sfârșitul vieții, căci Satan a făcut acest lucru rău.

Tată, slujitorul Tău umil, Te roagă în seara aceasta, să faci ca oamenii să nu mă asculte pe mine, ci pe Tine, Dumnezeule.

Fie ca Îngerul trimis de Tine, care m-a călăuzit și m-a hrănit în tot timpul vieții, să stea lângă mine, în seara aceasta și să confirme cuvintele pe care le-am spus, pentru ca oamenii să poată crede în Tine, și să fie vindecați și mântuiți.

Fă ca după ce vor pleca de la această adunare, oamenii să fie conștienți de ce s-a întâmplat, și astfel să înceapă mari treziri și în celelalte biserici din oraș. Lasă ca acest oraș, ca și celelalte, să fie în clocot pentru Domnul Isus. Fie ca orice predicator din oraș să fie inspirat, Doamne, când va vedea biserica plină de oameni care mărturisesc și doresc să trăiască pentru Hristos. Îngăduie ca ei să-i vadă pe cei care au fost bolnavi odată, stând acolo sănătoși și punând mărturie pentru Tine, Doamne. Lasă ca în seara aceasta să se întâmple ceva care să-i miște.

Eu am mărturisit în fața acestei adunări, și a Ta, o, Doamne, că nu există niciun om pe pământ, care să fie vindecător divin sau salvator, căci doar Fiul Tău preaiubit a făcut aceasta pentru noi. De aceea, ne plecăm să-I aducem laudă și slavă.

În seara aceasta, Doamne, Te rugăm cu smerenie să ne crești credința în lucrarea încheiată de la Calvar, căci acolo, prin marea Sa suferință, a fost plătit dublul preț al vindecării și al salvării noastre, pentru că *„El a fost străpuns pentru păcatele noastre și prin rănilor Lui suntem vindecați.”* Fie ca acel dublu Leac, să vină peste fiecare în seara aceasta. Și așa cum spunea orbul Finney Crosby:

Nu trece pe lângă mine, O, bunule Mântuitor.

Ascultă strigătul meu smerit

În timp ce pe ceilalți îi chemi

Nu trece pe lângă mine.

Tu ești șuvoiul mângâierii mele.

Mai mult decât viața mea ești,

Pe cine am pe pământ afară de Tine,

Sau în ceruri, pe cine am?

În seara aceasta, îi vedem pe acești oameni stând aici, cu cancer, cu boli de inimă, având doar câteva zile de trăit, după care vor trebui să răspundă la judecată.

O, Dumnezeule, blândule Mântuitor, nu trece pe lângă ei! Fă ceva și mișcă credința lor, astfel încât să privească dincolo de medici, dincolo de negura ce-i înconjoară, și să vadă Jertfa sângерândă atârнând înaintea lui Jehovah Dumnezeu, care a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați.”*

Noi auzim, în seara aceasta, Vocea care a spus odinioară, în Palestina: *„...orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”* (Marcu 11.24).

Îndură-Te, Doamne, și dă-ne aceste lucruri. Ca slujitor al Tău, Te rog cu umilință, să

mă ascunzi după vălul Tău. Îți cer aceasta, nu pentru că aş fi vrednic de asta, ci pentru că poporul Tău stă aici și așteaptă, iar Fiul Tău vrednic a murit pentru această cauză.

Dacă ai privi după niște mâini sfinte, în seara aceasta, unde le-ai găsi? Noi am păcătuit cu toții și am căzut din slava Ta, dar, o, Doamne, Cuvântul Tău este hotărâtor și trebuie împlinit.

Îngăduie ca ceea ce am spus despre Îngerul Domnului, să fie confirmat în seara aceasta. Fie ca mulți dintre copiii Tăi să creadă și să fie vindecați.

Eu nu știu nimic despre cei aflați aici, dar Tu îi cunoști, de aceea Te rog să faci ca inimile lor să fie așezate la Calvar și să creadă.

Tată, în timp ce vor crede, vrei să-i arăți slujitorului Tău umil, care sunt problemele lor? Ajută-mă, ca prin puterea Duhului Sfânt, să pot vedea problemele pe care le au, astfel încât să fie vindecați. Ascultă-mă, pentru că Îți cer aceasta, cu smerenie, ca slujitor al Tău, în Numele preaiubitului Tău Fiu, Isus Hristos, care Și-a întins mâinile ca să vindece. Amin.

Fiecare copil al lui Dumnezeu să se roage. Stați împreună. Nu am spus să vă ridicați, ci să stați împreună, adică cu o inimă. Vă mulțumesc. Stați cu mine în rugăciune, în unitate.

Știați că acolo unde nu este unitate Duhul lui Dumnezeu nu este bine venit? Știați aceasta? Când S-a dus să o ridice pe fiica lui Iair, Isus a spus: „...*fetița n-a murit, ci doarme!*”, dar oamenii nu L-au crezut, ci au râs de El, este adevărat? De aceea, i-a scos afară pe toți, luând cu Sine doar credincioșii. (vezi Matei 9.24-26).

Când Petru s-a dus s-o ridice pe văduva Tabita, care murise, oamenii plângeau și

se tânguiau, dar el i-a scos afară pe toți, după care a îngenunchiat și s-a rugat, readucând-o la viață. (Fapte 9.36-42).

Altă dată, au adus la Isus un om surd și mut, iar El l-a luat la o parte din norod, acolo unde nu era necredința preoților și a celorlalți, și l-a vindecat. (Marcu 7.32-35). Este corect?

Sunt sigur că voi, credincioșii creștini, recunoașteți poziția mea, în seara aceasta, dar vreau să știți un lucru: eu nu sunt răspunzător pentru ce s-ar putea întâmpla cu cei necredincioși sau sceptici. Aș vrea să fiți pe deplin încredințați că acea boală este un demon: de exemplu: surzenia, muțenia.

Doctorul a spus că nervii au murit în ureche, dar ce i-a făcut morți? De ce au murit cu toții? Pentru că acolo este o putere supranaturală care îi întrerupe și astfel nu mai pot funcționa. În jurul mâinii mele, este ceva ca o bandă transparentă, dar voi nu puteți s-o vedeți, nici s-o simțiți, însă simțul meu o percepe. Deci, dacă simțurile naturale nu pot să perceapă acest lucru, înseamnă că acolo este o ființă supranaturală, este adevărat? Biblia spune că după ce duhul de surzenie și de muțenie l-a părăsit pe om, a putut să vorbească și să audă. Deci era vorba de un duh. Demonii sunt neputincioși până nu intră într-un trup. Priviți îndrăcitul pe care l-a întâlnit Isus în Gadara. Legiunea de demoni care-l posedau, l-au zis lui Isus: „*Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei!*” (Marcu 5.12). Deci ei aveau nevoie de un trup, iar Isus le-a răspuns: „*Duceți-vă.*” Astfel, demonii care erau în acel maniac au intrat în porci, care s-au aruncat în mare și s-au înecat, cum ar fi făcut și omul posedat de ei.

Priviți-i apoi pe cei doi fii ai preotului Sceva, care au încercat să scoată duhul rău dintr-un epileptic aflat în criză. citiți Fapte 19 și vedeți ce li s-a întâmplat. Ei l-au văzut pe Pavel scoțând dracii afară și l-au văzut și pe Isus, așa că i-au zis demonului din acel om:

„Vă jur pe Isus, pe care-L propovăduiește Pavel, să ieșiți afară!” – v.13.

Atunci duhul rău din acel om le-a răspuns: „Pe Isus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi, cine sunteți?” – v.15.

Și omul în care era duhul cel rău, a sărit asupra lor, i-a biruit pe amândoi și i-a schingiuit în așa fel, că „au fugit goi și răniți din casa aceea”. Este adevărat? – v.16.

Fraților, demonii din seara aceasta, sunt aceiași, doar că știința medicală îi numește: epilepsie, surzenie, muțenie, cancer, cataractă, etc. Ei sunt demoni, iar când ies dintr-un om, intră în altul. Din cauza aceasta, de-a lungul țării sunt foarte, foarte mulți oameni bolnavi de aceste boli. Prin urmare, vreau să știți că eu nu sunt răpsunzător pentru critici, ci doar pentru cei credincioși. În ordine.

Unde este fiul meu? Câte numere de rugăciune ai împărțit? De la 50 la 100. Aseară, am început de la nr. 1, iar acum vom începe de la nr.50.

Uitați-vă la numerele voastre și la numărul vecinului vostru, căci s-ar putea să fie surd și să nu audă când este strigat numărul lui. Aș vrea să vă aliniați aici. În ordine.

Să văd câți din cei prezenți nu au numere de rugăciune. Credeți din toată inima? Să credeți că Domnul Isus este aici ca să vă facă bine. Desigur.

Eu provoc pe orice credincios din locul acesta să-i ceară Atotputernicului Dumnezeu, Tatăl Domnului Isus Hristos, să vă vindece.

Voi, femeilor de pe târgi, priviți spre El și credeți din toată inima. Noi suntem stăini, nu ne cunoaștem, însă priviți spre El și credeți din toată inima că Isus Hristos este aici ca să vă facă sănătoși. Credeți? Câți din cei bolnavi, care n-au număr de rugăciune, doresc să fie vindecați? Credeți că o va face? În ordine, atunci rugați-vă

și credeți, apoi rugați-L să vă vindece. Credeți și fie ca Dumnezeu cel veșnic să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi.

Voi, cei din rând, credeți din toată inima? Știți că nu vă cunosc, de aceea credeți din toată inima. În ordine.

Ce mai faci, doamnă? Bănuiesc că nu ne cunoaștem, da? Tu ai venit la mine pentru ajutor, și ești creștină, credincioasă, pentru că Duhul Sfânt nu se împacă cu păcatul.

Dacă ați mai fost și la alte adunări, ați putut observa că dacă este păcat pe platformă, Duhul Sfânt îl somează imediat, pentru că El nu poate tolera păcatul. El este Sfânt și cere sfințire. Aș vrea ca tu să crezi că sunt slujtorul lui Dumnezeu, și crezi, așa că aș dori să vorbesc puțin cu tine pentru că ești primul „pacient”. Voi vorbi așa cum a vorbit Isus cu femeia de la fântână, când i-a zis: *„Dă-Mi să beau.”*, iar ea l-a răspuns:

„Nu se cade ca Tu, care ești evreu, să ceri ceva de la mine, o femeie samariteancă.” Atunci Isus a continuat: *„Dacă ai ști cu cine vorbești, Mi-ai cere tu de băut.”*

Și conversația a continuat până când El i-a spus care era problema ei, este adevărat? Și Domnul a promis că lucrările pe care le-a făcut atunci, le va mai face, căci va fi o ploaie timpurie și târzie; și iată că ele au loc în aceste zile din urmă. Tu simți că în clipa aceasta se întâmplă ceva, dar nu este ceva rău, care te-ar putea răni, ci este ca să te vindece. Ai văzut tabloul de aseară? Nu ai fost aici. Aș vrea să vii aici, după amvon, și să privești tabloul acela, căci în felul acesta vei vedea cum arată o Ființă supranaturală. De când am început să vorbim, peste tine vine un sentiment plăcut și dulce. Dacă este adevărat, ridică mâna. Acesta este Îngerul Domnului, care a intrat în legătură. Cu tine este ceva în neregulă. Eu sunt doar slujtorul Lui, asemeni cablului care duce la becul de acolo, înțelegi? Și nu cablul aprinde becul, ci electricitatea care trece prin el, căci cablul nu poate produce

lumină. Tot așa, nu eu știu ce este cu tine, ci Lumina care este peste tine, Duhul pe care-L simți chiar acum, El Te cunoaște, El aduce Lumina.

Da, doamnă, tu suferi. Ești o ființă extrem de nervoasă și ai multe probleme. Te trezești de mai multe ori, noaptea, este corect? (Da, este adevărat. Este foarte adevărat.). Văd că lângă tine stă un doctor. Ai avut mai multe operații, nu-i așa? (Da). Problema ta principală este la spate, este adevărat? Asta ți-a pricinuit și probleme la stomac, da? (Totul este perfect adevărat). Vedeți, numai Dumnezeu poate descoperi așa ceva. Prin urmare, voi ați auzit glasul meu, dar nu eu sunt Cel care i-a spus acele lucruri, ci Domnul mi le-a arătat, iar eu le-am văzut. (Este foarte adevărat. Odată mi s-au făcut două operații, iar altă dată mi s-au făcut cinci operații).

În ordine. Deci cine altcineva ar putea cunoaște toate aceste lucruri în afară de Dumnezeu? Este adevărat? Uneori nici nu-mi dau seama ce se petrece. Acum, acel simțământ nu mai este la fel. Vezi, a plecat. Acea a fost binecuvântarea lui Dumnezeu, care a venit peste tine.

Este același Duh care i-a arătat Domnului nostru Isus Hristos ce a făcut Natanael sub smochin, când i-a spus că este un credincios adevărat. Este același Duh? Desigur. El a venit din nou la tine, căci tu ești binecuvântată, sora mea. Rugăciunile tale sunt ascultate, iar suferința ta s-a sfârșit, căci Hristos te-a vindecat. Du-te în pace și fii sănătoasă în Numele Domnului Isus.

Mulțumiri să-I fie aduse Domnului Isus Hristos care a adus din nou Duhul lui Dumnezeu printre noi; căci Hristos cel înviat este printre noi, în seara aceasta, ca să îi vindece pe toți cei ce au nevoie de vindecare. El este aici, prieteni, dar eu nu am nicio posibilitate de a-L aduce la voi, ci numai credința voastră o poate face.

Priviți! Expresia feței bolnave s-a schimbat în timp ce coboară de pe platformă.

Ce mai faceți, doamnă? Scumpul nostru Mântuitor este minunat, nu-i așa? Da, este. El este și astăzi la fel de bun ca întotdeauna.

Dacă un om crede aceasta, iar dragostea lui Dumnezeu îi cuprinde inima, este un creștin. Și Cuvântul spune că „*ferice este de cei ce însetează și flămânzesc după neprihănire.*”

Toți cei prezenți pot vedea că porți ochelari, deși ochii tăi par sănătoși și limpezi, eu cred că ai probleme la ochiul stâng, nu-i așa? (Ba da.) Și nu numai ochiul stâng este bolnav, ci și urechea stângă. (O, lăudat să fie Domnul! Așa este.). Da, și mai văd că toată partea ta stângă este bolnavă. (Așa este.). Tată, binecuvântează-o pe această femeie suferindă, peste care îmi pun mâinile, în Numele lui Isus Hristos, și vindec-o. Ca slujtor al Tău, o binecuvântează ca să primească vindecarea. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Du-te și mărturisește că vei fi bine, apoi stai pe mărturia ta. Amin.

Haideți să spunem: „Îți mulțumesc, Isuse scump, Îți mulțumesc.” Îți ordine.

Aș vrea să fiți respectuoși cu toții și să credeți, căci dacă veți crede, Dumnezeu vă va face bine.

Vino, soră dragă. Aici sunt mulți oameni care cred, așa că devine foarte greu. Acolo sunt deja mai mulți oameni care au fost vindecați, iar aceasta mă face tot mai slab.

Noi nu ne cunoaștem, dar aș vrea să vorbim puțin, căci vedenia mă slăbește. Dă-mi puțin mâna ta dreaptă, și crede din toată inima. Da, doamnă. Tu ai cancer la piept, la sânul tău drept, este adevărat? Ce crezi, de unde știi aceasta?

Aș vrea să fiți atenți la ceva. În timp ce aveți mâinile puse peste mâna mea, uitați-vă la ce se întâmplă pe mâna mea. Veți observa niște pete albe care se mișcă în

sus și-n jos pe ea. Nu știu ce sunt, le-aș numi mai degrabă vibrații.

În tine este o umflătură vie, ceva ce are viață. Ea a fost un germene, așa cum ai fost și tu. Tu ai început din pânțelele mamei tale, unde celulele s-au multiplicat până ai devenit o ființă umană. Atunci acel germene al morții nu era în tine, dar a intrat și a început să-și construiască o casă micuță, dezvoltând celule peste celule, până a devenit o umflătură. Ea s-a dezvoltat la fel ca tine, numai că nu are o formă și nu este muritoare ca și tine, ci are un stăpân: pe Diavolul; și are un scop: să-ți ia viața. Acum uită-te aici, deoarece Biblia spune că orice mărturie să fie întărită pe baza a doi sau trei martori. Este adevărat? (Da). Ia-ți mâna de pe mâna mea, apoi privește-o. Vezi? Acum mâna mea este normală. Este ca orice altă mână, da? Bine. Acum pune batista aici, apoi ia mâna aceasta și pune-o aici. Vezi? Nu este nicio diferență, mâna mea este normală. Ei bine, dar de ce la mâna asta s-a văzut acea schimbare, în timp ce cu cealaltă nu s-a întâmplat nimic?

Acum, îmi voi pune mâna peste mâna ta. Nu este nimic. Vino aici, reverend Baxter. Eu l-am examinat pe reverend Baxter de mai multe ori și știu că nu are nimic, de aceea, voi pune mâna lui dreaptă peste a mea. Tot nimic, este adevărat? Acum pun mâna aceasta aici. Vedeți ce se întâmplă? Înțelegeți ce vreau să spun? Cum ar fi această mână în locul celeilalte? Când El mi-a vorbit, mi-a dat două semne, la fel ca lui Moise, și mi-a spus: „Să iei persoana de mâna dreaptă.” Aceasta merge prin mâna mea stângă până la inimă și ați văzut ce se întâmplă.

Deci Biblia spune că orice vorbă trebuie întărită pe mărturia a doi sau trei martori, este corect? Tu ai venit la mine ca la un străin, căci nu ne cunoaștem, dar când ți-am atins mâna, Duhul Sfânt a venit și mi-a spus care este problema ta și unde este localizată. Acesta-i adevărul. Eu nu am altă posibilitate de a cunoaște aceste lucruri, decât prin descoperirea lui Dumnezeu. Acesta este un martor, este corect? Al doilea martor îl vezi pe mâna mea, o reacție fizică, da?

Aș vrea ca fiul meu, care nu a văzut încă aceasta, să vină în față. Vreau să te miști, fiule. Îmi voi pune mâna aici, vezi cum este? Dă-mi mâna ta, Paul...iar mâna reverendului Baxter o voi pune aici. Vedeți? Priviți acum, ce se întâmplă când pun

mâna femeii aici. Înțelegeți ce vreau să spun?

Paul, îți amintești acea noapte din Vandalia, Illinois, când dormeai și Îngerul Domnului stătea deasupra mea? Atunci am pus perna peste tine, ca să nu te sperii când te vei trezi și-L vei vedea, iar după ce ți-am explicat cum stau lucrurile, ți-am zis: „Iată-L!” Totuși, tu ai alergat spre mine, strigând. Acesta este același Înger al lui Dumnezeu care stă aici punând mărturie. Atunci a fost pentru prima dată când L-a văzut și Billy.

În ordine. Acum puneți-vă mâinile la loc. Aș vrea să țin puțin mâna ta, ca să vezi că nu este vorba de poziție. Vezi?

Privește puțin. Vezi, petele vin în valuri. Uite, aici sunt ca niște negi albi. Îi puteți vedea și din audiență. Îi vezi cum merg încolo? Acum pleacă și vin iarăși înapoi. Ce este aceea? Viața din acel cancer, duhul ei, care este foarte agitat. Dacă voi putea să te fac să crezi, el te va părăsi, iar dacă nu pot, va rămâne. Totul depinde de credința ta, în lucrarea terminată de El la Calvar.

Crezi că Dumnezeu L-a trimis pe Isus și că El a murit pentru vindecarea ta? În ordine, soră, credința ta te-a salvat. Totul s-a oprit. Vino aici, Billy.

În ordine. Poți pleca de pe platformă. Fii sănătoasă în Numele Domnului Isus. Credința ta te-a făcut bine.

Haideți să spunem: „Mulțumiri să-i fie aduse Domnului Isus Hristos.”

Nu rugăciunea mea a salvat-o, ci credința ei. Au fost trei mărturii, este adevărat? Haideți să le vedem. Mai întâi i-a fost spus ce a făcut; i s-a spus ceva supranatural; apoi i-a vorbit cu privire la problema ei; și în fine, ea a putut să vadă rezultatul fizic. Și în timp ce credința ei era aici, aceeași mână în același loc, acele pete albe au

plecat de pe mâna stângă; viața din acea tumoare malignă a părăsit-o. Ea știe aceasta. Întrebați-o dacă nu a trecut peste ea un simțământ rece prin sânul ei, dovedind că a fost vindecată.

Cred că ar trebui să ne plecăm capetele, în respect, și să-I mulțumim Domnului nostru. Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău; vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta atât în ceruri, cât și pe pământ.

Dă-ne nouă pâinea cea de toate zilele și iartă păcatele noastre precum și nou iertăm pe cei ce ne-au greșit.

Și nu ne duce în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava, în veci. Amin.

Atotputernicule Dumnezeu, Autorul vieții, Dătătorul oricărui dar duhovnicesc, trimite binecuvântările Tale peste acești oameni, și mărește-le credința, astfel încât să poată ști chiar în acest ceas, că l-ai vizitat, venind în mijlocul nostru în forma Duhului Sfânt, Hristos cel înviat.

Fă ca atunci când vom pleca de aici, să spunem și noi ca cei doi ucenici care se aflau în drum spre Emaus: „*Nu ne ardea inima în noi... ?*” căci au putut vedea că Hristosul lui Dumnezeu a înviat din morți și era viu printre ei.

În seara aceasta suntem foarte conștienți că El a înviat din morți cu 1900 de ani în urmă și că trăiește de-a pururea, locuind în Biserica Sa, și făcând mijlocire pentru credincioșii care mărturisesc lucrările Lui și suferințele Lui de la Calvar.

Atotputernicule Dumnezeu primește mulțumirile noastre pentru El, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În ordine. Să vină următorul.

Bună seara, domnule. Nădăjduiesc că binecuvântările lui Dumnezeu vor veni peste tine și că Domnul va face ceva și în cazul tău. Crezi că ceea ce am spus despre Dumnezeu este adevărat? Și despre Duhul Sfânt este adevărat? Atunci, Îngerul care a venit jos, este trimis de Dumnezeu, ca să binecuvânteze poporul Său din zilele din urmă, după predicarea Cuvântului Său.

Noi ne gândim la acele lucruri pe care credința le-a clădit prin lucrători de-a lungul epocilor și la bunătatea iubitoare care vine jos, în zilele din urmă, ca să facă ceva pentru noi, prin faptul că a trimis un dar profetic care Îl preamărește pe El înaintea oamenilor, făcându-i să vadă că El este și astăzi Același. Da, El trăiește încă, făcând mijlociri, iar îngerii sunt duhuri lucrătoare, sunt trimiși din Prezența lui Dumnezeu.

Frate, ai înțeles că Dumnezeu nu-Și ia niciodată Duhul de pe pământ? El își ia omul, dar nu-Și ia niciodată Duhul. Astfel, El l-a luat pe Ilie, dar Duhul de peste Ilie a venit peste Elisei. Apoi, câteva sute de ani mai târziu, a venit Ioan Botezătorul, peste care era același Duh, făcându-l să se poarte la fel ca Ilie, iar Biblia a făgăduit că va veni din nou, în zilele din urmă. Vedeți? Dumnezeu își ia omul, dar Duhul Lui rămâne. El Și-a luat Fiul, dar Duhul Lui a rămas pe pământ: Duhul Sfânt. Vedeți? L-a trimis înapoi să locuiască în omenire. Ești conștient de aceasta? (Da, sunt. Eu cred aceasta.) Crezi?

Tot Biblia spune că Isus este același ieri, azi și în veci, iar Domnul Isus a zis: „*Încă puțin si lumea nu Mă va mai vedea...*” Aceasta este ordinea mondială, timpul în care suntem acum. Deci „*ei nu Mă vor vedea*”. De ce? Pentru că trupul Lui Fizic a fost luat la cer, după ce a fost făcut și jertfit ca un Miel pentru că noi suntem vinovați.

„*Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.*” „Voi?” Cine sunt acești „voi”? Credincioșii. „*Căci voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.*”

Aceste cuvinte se refereau la Petru, Iacov și Ioan și la cei ce erau acolo? Sigur că nu, pentru că ei nu mai sunt printre noi astăzi, ci trăiesc doar în slavă. Atunci cui îi vorbește El? Credicioșilor care Îl cunosc pe El, până la sfârșitul lumii. Este corect?

Domnule, tu ești un om căruia îi place să studieze toate lucrurile, nu-i așa? Dar acest lucru este ereditar. Tu suferi de o boală de stomac și din cauza aceasta nu poți mânca anumite produse. Ai ulcer din cauza unei stări pe care ai avut-o cu mult timp în urmă. Ești nervos și ai probleme cu ochii. Este o nervozitate interioară, este adevărat? Văd că la serviciu trebuie să te așezi, pentru că te cuprind stări de slăbiciune, este corect? Frate, eu nu-ți citesc gândurile, ci îți vorbesc prin același Duh, prin care Domnul nostru Isus ți-a descoperit ce a fost în viața ta. În ordine.

Mă vei accepta ca proroc al Lui? Crezi că eu ți-am spus adevărul prin prezența unei Ființe supranaturale? Accepți aceasta? Atunci să mă crezi ca pe un proroc al lui Dumnezeu.

Du-te acasă și mănâncă ce vrei, căci ulcerul a fost vindecat. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Domnul Isus te-a făcut bine. În ordine. Toată lumea să stea cu respect.

Vino, doamnă. Ce mai faci? Văd că ești o credincioasă. De câțva timp ești îngrijorată de ceva, iar aceasta ți-a adus multă supărare. Tu știi despre ce vorbesc: este menopauza. Din cauza aceasta ești așa. Satan te-a mințit; a încercat să-ți spună că nu-ți mai merge nimic bine, că nu te vei mai face bine și că timpul tău este pe sfârșite. Dar nu este așa. Ai și o tumoare, nu-i așa? Eu nu te cunosc, este adevărat? Este adevărat tot ce ți-am spus? (Da, este adevărat.). Și tot ce ți-am spus, putea să-mi fie descoperit numai de o Ființă supranaturală, da? Crezi că sunt prorocul Lui? Atunci vino aici și dă-mi voie să-mi pun mâinile peste tine.

Tată, este scris în Cuvânt, în ultimele cuvinte pe care buzele Învățătorului le-a spus că: *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede....dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”*

Dumnezeule, binecuvântează-o pe această femeie, a cărei mână o țin acum, iar tu, demonule, ai încercat s-o ții, dar ai fost dat pe față înaintea acestei audinețe. Tu te-ai ascuns în ea, în forma unei tumori. Ai crezut că te poți ascunde de doctor, dar nu te poți ascunde de Dumnezeu, căci nu te poți compara cu El. Eu vin reprezentându-L pe Isus Hristos, care a câștigat, la Calvar, bătălia împotriva ta și a semenilor tăi. Ca urmare, în seara aceasta, stau înaintea ta, prin însărcinarea care mi-a fost dată de Dumnezeu prin îngerul Său, și îți cer să ieși afară din ea, în Numele lui Isus Hristos, căci nu mai poți s-o ții.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Acum ești vindecată, așa că poți merge acasă pe deplin eliberată. Să nu uiți că te vei simți mai bine și bucuroasă cam 72-75 de ore, după care vei avea niște crize care-ți vor provoca dureri puternice de cap. Să nu te îngrijorezi din cauza lor, ci să continui să-I mulțumești lui Dumnezeu pentru vindecarea ta.

Această stare rea ar putea dura câțiva timp: vei fi amețită și supărată și va trebui să stai în pat, dar nu te îngrijora, căci după ce ți-am spus ce-a fost, ți-am spus și ce va fi. Este adevărat ce a fost? Atunci este adevărat și ce va fi. Du-te și Domnul să te binecuvânteze, soră

Haideți să spunem: „Lăudat să fie Domnul!” (Lăudat să fie Domnul!).

Fiecare să stea plin de respect. Haideți să ne rugăm.

Învățătorule, se pare că viața mea se apropie de sfârșit. Nu știu cât voi mai fi pe pământ, dar Te rog să mă folosești încă mulți ani, iar când vei termina cu mine, ia-mă la Tine. Tată, în seara aceasta se află printre noi oameni care nu au fost aici ca să primească un număr de rugăciune. Unii dintre ei stau pe târgi, alții sunt în cărucioare, alții în cârje, unii sunt pe moarte din cauza inimii, a cancerului și a tot felul de boli.

Eu nu-i cunosc, Tată, dar noi am fost făcuți fiii Tăi prin nașterea din nou, prin Duhul Sfânt. Te rog, Dumnezeule Atotputernic, să faci să se împlinească în mijlocul nostru cuvintele scrise în Cuvântul Tău: că: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” Apoi lasă ca umilul Tău slujitor să vadă ce ai făcut în seara aceasta.

Binecuvântează poporul Tău și ajută-ne să vedem cu toții îndurarea Ta. Legitimează Cuvântul vorbit prin slujitorul Tău și lasă ca oamenii să creadă din toată inima. Aici stau cei care nu au numere de rugăciune și care așteaptă îndurarea Ta, de aceea, Te rog, Doamne, să-i vindeci în seara aceasta. Mărește-le credința, ca să poată spune: „Dacă Dumnezeu este pe platformă și lucrează prin fratele Branham, El este aici, cu mine. El poate să mă vindece și pe mine, la fel cum îi poate vindeca pe cei aflați pe platformă. Ai milă, Doamne.”

Fie ca Îngerul Tău sfânt, care a venit și a spus că a fost trimis din Prezența Ta, să-i vorbească slujitorului Tău, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

- AMIN -